

Undertecknad med skrifven här sina minne vad jag varit och sett och varit med om år 1872, som 8 årig kom jag då utt som valdt pojke den 25:de hos en bonde Anders Gunnarsson i Gårdetunga socken ett ställe på 20 tunnland di gamle där var 70 år. den 26 mars skaptes famn utt som jag fick ga och vakt 13 för 20 lam på en träda di kalade den så i den tiden, om di första dagarna i April började di rånen, med att karpna all jorden som skulle besås, det första di såde var ärter, den kommet de arjades mer med ett tinar, sen blef det karpna & Blandkrid (det kbrades mer) sen blef det potatis som sades efter år i sanna rad och så till slut lödes sin första dagarna Maj, sen var rånen slut sen ritades och skintes på husen, den var gamla huse dett var flera hundran sen rensades groforna på träden det var uppåra 10 famnar mellan om grof sen plöjdes träden jämt, sen karpnades den så snart den gröttes i slutet af juni Kjärdes jösela utt och lades i små stalla, di drog af ladet med en karka, dessa karka spredes utt sedan sarge full var 3 ryggar en fära höja mellan var rygg och en rade jämt på ^{plöjdes ländan} nygg (efter detta arbete kom klöjnen, den högs med lra och när den blefrit på ågnan sedan munder den med rifva och sedan stakades i små stacko efter 3 dagar om det varit torråder såtes de i stora stacko 3 och 3 i karpna så fort den var uttsenad som di sådes så aktes den in på guben, efter det plöjdes träden till råg sen kom hösten sist dagarna i juli) det första blef rågen sin karnan var brun och tor var de mögen den hög di med lra och så var där en till att taga upp efter var ha sin stycket var höged höjptes di att att hinde upptagaren hade sagt ett under surge Kjärfvar sen stycket var bundit så di yngre folkbit drog i karp det gick till så att en karp drog 20 Kjärfvar till surge sida med rotändarna mot varandra 3 gåtars mellan rum mellan raderna, sen gick a gamle och satte upp Kjärfvarna, blef det saktet sader sto rågen i skylla en 4 a 5 dagar sen aktes in. sen kom vanligen kommet när axen hu rit med di var kommet mot, så majades det af och kom att lra i sk

8) där låg det till des blif fort en negader upp som gick så till, att det äldre
folket negade och di yngre band en efter nerge negare, som stycket var
händet så drogs det i hop på samma st som ragen - sen kom blann
som till gick på samma sätt, Hagen kunde blija så lång så den mostig
af och det till gick så som vid ragen endast den skilnaden ut den kom
inlet på än ett par dagar efter, vid varje stycke så som hogs var sin
när di sista skärorna hogs och di hade en 2 famnas till ändan ropades på
nakt pojken passa på haren men allan såg han någon harr, skulle det
- att sprang ut då ropades alla godornisse ett got amo, sen så all änden
hugen, och di kom till den sista skären och den sista negen lades 2 a 3 änden hen,
till en hjärna och alla så väl stora som små skulle binda ett band om den,
som då fick namnet städaren och den sates i den sista hogen i mitten och de
fick stå där till det sista laget, hans betydelse skulle vara att så länge sidi
stod uti skulle intet ondsmakter kunna göra något att änden som stå
i skyddet, sen så all änden var inkyrd och det sista laget himlade
så när städare hogen den sista så kom han lika äjars, det laget kalla
för "soen" när di kom på logan råkades en stor sup och där hurrades hulla
någon när di hörde him det var för nabona skulle höra att di hörde
him med soen så var andes hösten stut, och sen blif det hvitgille med
mat och dryck i ofurs plöd / rum toli drack och hustrige talades om och dans
stora stih) sen kom linnen den rustes upp och sates i samma stumbar som stå
den där tus karnan var tor så en mestad tid, sen togs den him besunders hne
af, sen bedes den uti irader på råghuben där låg den till skajen an
skor så negades den upp och bandt i hjärna, sen när den blifnit tor
till syde gille, och det bestod af 4 a 5 karlar och ett par gamla kvinnor
och till gick så en hyde stua påns på alla stela det låg alltid uppåt en g
= gård en 4 ^{alnar} famnas lång och 3 alnar bred med nedgång i den ena ändan af
på lades en flage som him bedes uti på, och så eldades mer i stug
när var tor fick nerge hyddar en liten hjärna och när han fick krosad
i span så blif där en hön full hön, på så det putkate till all hön var hente

1) den di kallade brög när den di bröt hön på, sen blef det skettegilt en 7 a 4 3/4
 gainer samlades att skälla höi på skettefoda så blef all skäij af piskad, sen
 hängades den på en hängla den var en 6 tunn lång och lilla bred så hänglades en
 på den så blef där blåm af de som de hängde af och resten blef hvidbocken
 blånaderna sulades i kop till loka, och dett di skette af kalades skettefall
 skäijepalet spindes till handdukar och till tebakgs byser och latta
 blånaderna spant di till till lerygg och hvidbockarna till träd och
 dröjelsdukar detta var fruntimmernas nintu arbetet till 9 på aftonen
 så var sinnes procedur slut

prolatio togs upp och i stankar då som nu uttes di byskadern som
 di kallade då när di legat i stakar i 3 ncker 7 och hörr togs upp och
 hängdes i små bunter till di blifvit ten så lades di upp på nunden dit
 blef Karlans arbete om nintu grälarna att spricka hörr, en stor skigt
 som di kallade en dag i November månad på apnanstämnde ställslagt
 då @ sam 2 för ett snin) (den börjades tröstning med plajt det är då
 att en tröstman var an steld han hade förlan och var 25 tunn så
 som di trösta och hade han då tur att få en "lekst" laggalfret så
 förlorades ingen m. utalarna där för städen hänga i handjelke
 till julaften då togs han ner till julkjärjan då sades att alla andra
 makter ej kunde något mer vid det årets gröda.]

det är underkastnad som i barn ären om skrifvar nad som
 minnes och nad jag var med om ~
 så för Red xijlf stryka det som ej passar jag har endast
 villet strä ett strä till staken efter som annonsen stod
 i tidningarna

Skåne

Skåne distriktet nr. Höj skning i pult

1932

Ola Berglund

Jönstorp, på Södra Sandby

den 4/11 1933

Hur skörden av säden tillgjick för femtiore år sedan på Årstenettors gård i Bommelanda socken av Prestra härad i Nalmörhus län.

Nin mor, vars födelse hade sin Gågotunnlands-ställe i grannsocknen Holmby, var där lite i adertonårsåldern, och hjälpte med kören.

All säden somjorde med hä. Så fick köerna och ståtkenivorna Tuga upp och tvinna. En uppbygare efter var huggare och en bindare efter två uppbygare, då vintersäden höjdes. Det var hårt arbete, för både karlar och kvinnor. Mor var där en gång, och band och tvinna vid skutten om morgonen och fortsätter till solen gick ned med en timmes middayst. Och så spattiofem öre i daglön för köerna och föda sig själva. Det var för dem, slita så: säger mor, men vi gick dit mycket för kört-

gillets skull. Då bjöds grä kaffe och smörgåsar,
och brinnvin grä Karlarna, vare ett par supor.
Samt dans grä magasinet, tiller det var tid ate
grä i sällsamma, vid belysning av ljus insatta
i utspearna och utskåp. Inne var
serverat soupe till gårdens landtbruksfjantemän.

1/ Värsiden full för det mesta ligga till följande
dag eller till den blev Tor, då den nekades med
konst och bärds med såden enkel, om den
var lång nog. Annars med s. h. "Tuska band".

På topparna mot och lagda om verandran, så banden
blev nästan fördubblat. Till hornet fick man ha
långpalm eller höband. Hög snö till band.

Om man gick in i stegen och tog en handfull
av och dröj i mössan, blev det då sju horn i mössan,
var sjuer mögen ate sköda.

Hälsningar!

L. Höberg, Roslov, Flögings.